

ההסתדרות הכללית של העובדים העבריים

בארץ ישראל

הקיבוץ המאוחד

יומן המשק

גבעת חיים

יום ו' כ"ה ניסן תשכ"א 14.4.61

יומן מס. 651

ח ש ב ע ה

שאת לחמי ארר, שאת חיי מרר,
שעצמותי פרר, הנהו לעיניו
לחמו שמנה מבר, חיינו גאו נהר,
ולעצמותיו משמר, - הופע נא, אדוניו

הופע נא, אדוניו הנהו לעיניו
ולי חתנהו חי, כי חי אותי עינהו
מלאה כוס יגוני, מתום אין במעוני,
ולי חתנהו חי, כי צועקה שנאהו

שאת שופטי שיחד, ועמלי שחת,
ויאמר בא שוחט, - הנהו על דמיו
ואין עליו שופט, ועמלו שוקט,
ושוחטו כמת, - ישמח לבב אמי!

ישמח לבב אמי! הנהו על דמיו
יחיה עד יום קומי, כי חי אותי עינהו!
התפללי אמי, שלא יכהו מי,
כי לי הוא בקומי, כי צועקה שנאהו

שאת אחי תלה על אורן ואלה
ועל תרזה שתולה, - הנהו בין אחיו
ובוקר אור עלה, וערב שחור כלה,
והוא מלאכתו כילה, ויאמר כה לחיו

ויאמר כה לחי, והוא עוד בין אחיו
ויקיפוהו חי, כי חי אותם עינהו
ולא נבלע בגיא ובאש מאדוני,
כי לי הוא ולאחי, כי חרם לשנאהו!

(מ"שמחת ענינים")

לנ. אלחרמן)

יומן

* המזכ

חבר היו

משפטי -

קיד אלי

פרטי

צות עם

להכשרת

* עם ה

נמטר דו

* סיכו

סיכום ה

* החקי

בר החלפ

רות בעת

* נקבע

הרצויים

והבנות

הצי

לצוות א

תקופה ר

ולמשק,

* בדיו

מזכה"ק

למועמדו

יציאתה

* השיח

נסתיימו

חברים ה

כיס.

חברי

ערעור כ

להופיע

המלצותי

* הוחלל

חרש במס

בחגים מ

המשק וה

נימוק ל

השאר ויי

לצורך

הוא חוג

* המזכירות תביא לאספה הצעה, שעל כל חבר היוצא להשתלמות להתחייב - באופן משפטי - להחזיר למשק שנות עבודה, בתפ- קיד אליו הוכשר.

פרטי כתב ההתחייבות, שינוסח בהתי-ע- צות עם עורך דין, יעובדו ע"י הועדה להכשרת בניים.

* עם התחלת העונה בענפים החקלאיים נמסר דו"ח עיתי על ביצוע העבודות.

* סיכום הכנסות חודש מרץ: 143 אלף ל"י ו- סיכום המהווה שיא חדש למשק.

* התקיים דיון עם ועדת המינויים בד- בר החלפת בעלי תפקידים והרכב המזכי- רות בעתיד.

* נקבעו תאריכי הגיוס של המחזור, הרצויים למשק והם: הבניים בנובמבר והבנות בדצמבר.

חצי שנת עבודה זו בבית, מאפשרת לצוות את מרבית הענפים ונותנת לבניים תקופה רצופה של עבודה והתקשרות לענף ולמשק, בטרם גידעם.

* בדיון משותף עם ועדת הנוער של מזכה"ק סוכס: כי קבוצת שלהבת" חתקבל למועמדות למשק בחודש אוגוסט, לפני יציאתה לנח"ל.

* השיחות האישיות עם בני כחה י"ב נסתיימו, הן נערכו ע"י הועדה לקבלת חברים המורכבת מחברי המזכירות והמחנ- כים.

חברים הרוצים לצרף חוות דעה או ערעור כלשהו, יוכלו למסר למוזכיר או להופיע בפני הועדה לפני שזו תסכם את המלצותיה לאספה.

* הוחלט למנוע להבא את הנוהג, שהש- חרש במספר ענפים, לחת שי לעובדי הענף בחגים מסוימים. השי לחג הוא ענינו של המשק והוא מחולק לכלל הצבור. אין כל נימוק להעדפת מספר מועט של ענפים על השאר ויש לחדול ממנהג נפסד זה.

לצורך מאורעות בחיי הענף, אותם הוא חוגג כצוות, יקבל הענף מצרכים

באמצעות פתק מהרכז הכלכלי למחסן האס- פקה הקטנה.

* ההחלטה בענין הרחבת איצטדיון. הכ- דורסל הועברה לדיון במועצת המשק.

המועצה סיכמה בחיוב והחליטה, כי ההכ- נסות שתהיינה בעתיד תרוכזנה לכיטוי ההשקעה הגדולה של בנית האצטדיון.

כן הוחלט, שהאצטדיון יעמוד לרשות החכנסויות צבוריות בימי חג ומועד וערכו ותפקידו חורגים מעבר לשטח הס- פורט.

* בדיון במזכירות עם רחל יבניאל, הודיעה הנ"ל על החלטתה לעזוב את המ- שק יחד עם הבנות.

=====:=====

ב א ס פ ו ת

== אושר המשך גיוסו של אריה אושר ל"אניל" לשנה נוספת.

== יצחק משי נבחר לתפקיד סדרן עבו- דה.

== ישראלה ואהוד לדרר גויסו לשנה ליד-חנה סנש.

== נבחרה ועדת בטיחות, שהרכבה הוא: זכריה ו., שמואל ה., אורי מור, רות בן-שלום ואפרא שלו.

== אושר בקורו של שלמה דרך בארה"ב למשך שלשה חדשים.

== ליעל בן משה ושרה מנדל אושרו נסיעות לחו"ל, במסגרת מכסת תסכ"א.

== הוחלט על המשך עבודתו של יעקב ש. בגזברות לשנה נוספת.

קבוצת מנהיגי הנוער מניגריה, סיימה שהותה במשק לאחר האירוח הנאה של בני הנעורים והמשפחות המארחות, כשכל המב- אע מרוכז ומתואם ע"י נחן א. ונדב ד. הגיעו למשק 5 משתלמים חקלאיים אפריקניים, לשבועיים. אזוריהם יבוא מח- זור נוסף. לילי ק. קבלה את הדרכת הקבוצה.

א. בתגורו השתתף והיומן א ענין עלו (1) א ב ד נ ש (2) ו ר (3) ט י ת א י ה ב ש ו כ ג (4) ק ב פ כ אל ב מי ב. חינוך זה שני מיד בהתנג העובדים ב כל זה דוקא עחה, זה שבו משוכה. הע בחלקת המל הנזק נאמד ממון וזעה, חברים, מת של המו נדמה ל בהרכה מאי ג. החורג לל מדי שני התודעה הכי יות ועוד השנה בכ

א. בתגובה לתגובה

השתהיתי החילה בהגבה על רשימתו של זכריה ו. על הבטנים והפרתיון, היות והיומן אינו נראה לי כבמה מתאימה לחילופי דברים כגון אלה - אולם, מאחר וה- ענין עלה וזעזע חברים רבים בתוכנו, הרי שאין מנוס. ובכן, הרי מספר עובדות: (1) פרט לריסוס מוקדם בחודש יוני, לא רוססו הבטנים בבית, השנה בפרתיון, אלא בגפרת ניקוטין וטוקספן בלבד, במטך כל העונה. קל להוכיח כי מבחינה ביאולוגית ומבחינה תכונות ההתפרקות של הפרתיון, אינו יכול ריסוס מוק- דם זה כלשעצמו, להסמיד את ה"רפת" הגדולה של פרוח משה רבנו. ומה עוד, שריסוסים בודדים כאלה קיימים כל השנים בגידולים שונים בסביבות הפרדס. (2) דוקא הבטנים שבפרדס מהדרין קבלו בעיקר ריסוסי פרתיון ורבים במספר- ודוקא שם לא היינו עדים לשואה זו של השמדת ה"רפתוח". (3) טרם פותח בעולם תכשיר ריסוס יעיל כמו הפרתיון למספר רב של מזיקים. יתרונותיו הם: רעילותו הגבוהה מחד והתפקותו המהירה, מאידך. אין לתאר היום חקלאות בארץ ובטנים בכלל זה, ללא הפרתיון, מכאן גם ההיתרים המיוחדים שניתנו לשימוש בו, למרות רעילותו לאדם. בשטחים נרחבים בארץ מגדלים בטנים גם כגידול בינים בפרדסים צעירים וכשמוכרחים משתמשים בפרתיון. (4) גם בוטנים זה גידול רווחי, אולי לא פחות מהפרדס ובגלל מגבלותינו בקר- קעות קלות, לא יהיה מנוס משכנות זו ולעתים גם לא יהיה מנוס משימוש בפרתיון, תוך שימוש צמוד בחמרי הדברה נגד הכנימה הפלורידית וישנם כאלה. וכל אלה לא ימנעו את שגשוגו של הפרדס עוד 25 שנים, כפי שנאמר - במידה וכל אחד מאתנו יראה את חמונת המשק כולו, על כל צרכיו ומגבלותיו.

ב. חינוך לחקלאות

זה שנים אנו מחלבטים בבעית משק בית הספר. כל הצעה לחסול ה"משק" נחקלת מיד בהתנגדות אקטיבית וה"משק המסכן" ממשיך להחקיים קיום מכיש לעצמו, לילדים העובדים בו ולכולנו. כל זה לכשעצמו ענין חמור ומזיק ודרוש טפול דחוף, אולם לא הייתי נוגע בו דוקא עתה, לולא אירועי ההפקרות האחרונים המחייבים אותנו לפעולה דחופה. זה שבועות "רועים" האוזים בשטחי התלחן ומשמידים טונות יקרות של ידק משוכה. הערות חוזרות ונשנות לא הועילו ולפני ימים מספר הוצאו האוזים ל"רעיה" בחלקת המלפפונים שבחיפוי הפלסטי והשמידו כליל 12 שורות, כולל פרי ופריחה. הנזק נאמד במאות ל"ר ומפח הנפש לא יסולא בפז. החברים עמלים כל החורף, משקיעים ממון וזעה ו... הרי לכם חינוך לחקלאות! חברים, לא אל הילדים מכוונות שורות אלו. זהו רק פועל יוצא מהמסגרת הקיימת של המוסד שלנו. נדמה לי, כי הגיע הזמן לחתוך בענין זה, מפני שבחנאים אלה הקיום גרוע בהרבה מאי קיום.

ג. חזרה לכלכלת המשק

מדי שנה עם התחדש האספות השנתיות, חוזרת הדרישה מפי חברים רבים, להגברת התודעה הכלכלית" בציבור; וכישת ידע, שיתוף חוגים רחבים יותר בהכרעות כלכל- יות ועוד ועוד... השנה במיוחד הודגש הצורך בהרחבת חוג המתעניינים והיודעים, באשר לא ייתכן (המשך בעמ. 4)

ה)
לנהל מש
על ד
לפחות מ
והחברים
בתהליך
חברים
חו הרבה
החייבים
==
שיחת
מסכות ש
איננו
"בחלקן",
מם בתוכנ
הבעיה
אלה ש
לול מהט
הגבול שב
המשק
כיבוד לח
ביחס ובי
הרי א
עצמם וע
ביותר, ו
שנגלה יח
לגבי
ריהם בימ
חג העליה
יהודי או
פה, הוא
קצת כואב
שהם אינם
כלפי כל א
אני ר
שיחה. או
מו ואפילו
רבים מאת
עוטה האיד
צדי המתוס
נבחנים אך
הקבוץ על
מחולקים ל

לנהל משק מורכב כשלנו ללא ידע יסודי של מספר גדול של חברים. על דקע זה, פתחנו השנה בחוג הכלכלי, אשר צריך היה להקיף עשרות חברים - לפחות מן העוסקים בשטח כלכלי זה או אחר, בחיינו. אך כמובן, ההכרזות במקומן והחברים... לאו דוקא במקומם; ההשתתפות היתה מלכתחילה מינימלית וכעת נמצאת בתהליך של דעיכה.

חברים, ברצוני להדגיש, כי מאמץ רב מושקע בקיום החוג - מתוך ראית חשיבו-תו הרבה לעתיד המשק - אולם, אי שיתוף הפעולה מצד הנוגעים בדבר ולדעתי - החייבים לנגוע בדבר - ישאירו אותנו במצב של הכרזות-סרק, באספות השנתיות.

אשר

====++++====++++====++++====++++====++++====++++====++++====++++====

על יחסנו לבנים עוזבים

שיחת"חוג הנוער" האחרונה נסבה על יחסנו לאותם בני משק, שעזבו אותנו, מסבות שונות.

איננו יכולים להתעלם מתופעת העזיבה לסיבותיה השונות. בחלקם (יותר נכון "בחלקן", כי רובן בנות) עזבו בעקבות נשואים ובחלקם, מתוך שלא מצאו את מקו-מם בתוכנו.

הבעיה לא היתה מחריפה לולא התעוררו תופעות מסוימות כתוצאה מכך. אלה שעזבו, הוריהם נמצאים פה, חיים אחנו - זה ביתם - ואיננו יכולים לש-לול מהם את הדאגה לבניהם ואת בקור הבנים פה במשק. הבעיה היא רק: איפה הגבול? הגבול שבדרישות והגבול שבטעם הטוב מצדנו ומצדם.

המשק אינו חייב לספק את צרכיו של בן שעזב אותנו, אולם, אם הורים דורשים כיבוד לתחונת הבן (או הבת) זו זכותם בתור חברים, בתור הורים. סוף סוף, זה ביתם ובית צריך להיות בית בכל המובנים.

הרי אנו רוצים, שאותם חברים-הורים ימשיכו לחיות בתוכנו, כשהם שלמים עם עצמם ועם הקבוץ ובאם תהיה התנגשות-בנקודה כאובה זו, הרי שנגיע למצב רציני ביותר. ואני יודעת, שישנם חברים הכואבים מאד מאד את עזיבת בניהם ומן הרצוי שנגלה יחס אנושי, בנקודה זו.

לגבי הבקורים, כבר ציינתי לעיל, שאיננו יכולים לשלול מבנים לבקר את הו-ריהם בימי חול או בימי חג, אך הייתי מציעה להציב סייג אחד והוא: חג המשק, חג העלייה על הקרקע הכולל גם את הקבלה לחברות. חג המשק אינו חג בינלאומי או יהודי או ישראלי, במובן הרחב של המלה. חג זה הנו חג משפחתי של אלה החיים פה, הוא חג שלנו, של ציון דרכנו והתפתחותנו ובחג זה, באמת לא נעים ואפילו קצת כואב - לראות את כל אלה שעזבו אותנו - באים דוקא ביום זה, לחוג שמחה, שהם אינם שותפים לה כבר. על כן הייתי מציעה הצבת סייג זה - באופן מוחלט - כלפי כל אותם בנים וחברים שעזבו את המשק.

אני רוצה להוסיף הערה למאמרו של אורי ביומן הקודם, שנכתב בעקבות אותה שיחה. אותו משפט בדבר הנאמנות לקבוץ והמצאות משני צדי המתרס, היה שלא במקו-מו ואפילו מעליב במקצת.

רבים מאתנו וגם אני ביניהם, איננו מחימרים להיות בקיאים בתורת הקבוץ ומשמ-עוהה האידאולוגית-פוליטית, כבעל המאמר (וזה רע) אולם מכאן ועד להמצאות משני צדי המתרס - המרחק רב. סוף סוף, הנאמנות לקבוץ והחיים השלמים בתוכו, אינם נבחנים אך ורק מהבחינה האידאית-פוליטית, אלא במכלול דברים ובשיתוף מלא בחיי הקבוץ על גוניהם והזכות להחליט מיי נמצא בצד זה או אחר (כאלו שחיינו באמת מחולקים לשני צדדים) זו זכות גדולה מדי וגם מסוכנת מדי.

נעמי מ.

לין

אם מ
שלם ונובע
להעלות את
הרבה
העליה, של
שמחת
שנדונו לא
על אדמת ה
שלא רצו ל
עתי? ואל
כסרט
כחן. תכופ
רת עם מו
חליפ
לא חששנו,
שקט
חו עבודה
נשואות לא
הידיעה על
ייחל להגי
סוף
חיהם לדלח
אלפים לוו
ומי סתם ל
באו
נא, זוכרת
זים בנצנו
הרכב
רינו, עד
לא ה
והלב עבר
עברנו
לארץ.
התעכבנו
ישוב עברי
ושירה עבר
נו בקריאו
ועתה
הניגודים
שהייתי נת

רשימה זו נכתבה לפני 20 שנה, אך כעת;
עם החלת משפטו של אייכמן - יש בה מן
האקטואליות.

לינם האישור לחברות

אם מחייבים אותך להגיד משהו ביום אישורים זה, יש רצון שהבטוי יהיה
שלם ונובע מעומק הרגשות ואני נגשת ברצון לזה - אך מתוך הנחה שאין בכוחי
להעלות את הכל בשלמות.

הרבה נמחק ונשחק במרוצת הזמן - קודם כל התנאים של עלייתנו ואף שמחת
העליה, שלא ניתן לה בטוי משותף בזמנו.

שמחתי אינה מלאה וחגי אפוף יגון; הלב מתכוץ גם כיום לגורל קרובי נפשי
שנדונו לאבדון - באשמת היותם יהודים, לגורל יקירי, שנפסם כמהה כמוני לדרוך
על אדמת הארץ - ואבדו בדרכים אליה או נשארו לשמור על הגחלת: לאה פיש והאחרים
שלא רצו לעזוב את השאריח בוילנא עם התקרב החיה הטורפת לעיר, מי יודע מה אתם
עתה? ואלה המאות והאלפים הנמצאים ברוסיה ומצפים לגאולה? ואלה בטהרן?
כסרט חולפות לפני עיני העצומות תמונות ההכנה והסדורים לעליתי, לא אש-
כתן. תכופות פוקדים אותי חלומות בלהות על אפשרויות עליה שהחמצתי ואני מתעו-
רת עם מועקה בלב.

חליפות של אכזבה ועידוד עברו בגולת וילנא במלכודת הסובייטית ואז עוד
לא חששנו, שניתפס בידי הטורף.

שקט היה אז בוילנא, פנה שקטה בתוך געש המלחמה שמטביב. הסובייטים הבטי-
חו עבודה והיו מוכנים לסלוח לנו גם את עוון ציונותנו בעבר - אך עינינו היו
נשואות לארץ ישראל הלא-שקטה ואזנינו היו קשובות לקליטת החדשות מירושלים.
הידיעה על 120 חללי ההפצצה בתל-אביב הרגיזה, אך לא הפחידה אותנו, כל אחד
יחל להגיע לשם ואפילו אם יהיה סופו - כסופו של רבי יהודה הלוי.

סוף סוף הייתי גם אני בין מאות המאושרים הנדחקים, ללא טעם, עם תעודו-
תיהם לדלת הקרון - אם כי המקום היה מובטח ע"י הרשיון ולא היה צורך להדחק.
אלפים לווננו: נוער חלוצי, פליטים ציוניים ויהודים סתם; מי שבא ללות קרוב
ומי סתם לראות את המאושרים המפליגים למולדת.

באו גם חברים מהאזור הסובייטי שנכבש קודם, לראות את הפלא המתרחש בויל-
נא, זוכרת אני יפה את מבטי הידידות, ההשתתפות בשמחה של חברותי - מבטים מלוו-
ים בנצנוץ של קנאה מוצדקת. ואני, שמחתי אינה שלמה - הנתראה עוד פעם?
הרכבת זוה, זמן מה עוד היינו מבולבלים ותחת הרושם של מה שעזבנו מאחו-
רינו, עד ש"סו"ס נתישבה עלינו דעתנו.

לא האמנו, האמנם אנו הננו העולים והרכבת באמת מתקרבת למטרה הנכספת?
והלב עבר על גדותיו. מפי הנוער החלוצי בקרונות פרצה שירת שמחה.
עברנו את תורכייה, סוריה ולבסוף הגענו הנקרה: הגענו לחוף הנכסף,

לארץ.

התעכבנו קצת בגלל סדורים משרדיים, אך הלב לא ידע מנוח: היה רצון לראות
ישוב עברי, לפגוש את האנשים המחכים לך! והנה המכוניות שלנו ססות לאורך החוף
ושירה עברית מניעה אותן ומחיישה את מרוצתן. לכל יהודי שנקרה לנו בדרך, פרצ-
נו בקריאות שלום, שלום!

ועתה - עברו כמעט שנתיים שאני בארץ ואני מוקסמת מהכל: מהנוף, מעושר
הניגודים הצפון בה. לא, לא אכזבת אותי ארצי! כך נשמתי לרווחה לאחר המחנק
שהייתי נתונה בו.

(המשך בע. הבא)

(המשך)
חיי
העליונה.
ברית להשתי
שהפרה את
אינסטינקט
רבים
בימים אלה
זה המקור
עלינו
לקולטם כמו
לפני
ואותם הדבר
רים, בודאי
ואולי
&&&&&
"טוב"
יום א
ותיכף עם ק
בתחיל
יעקב התחפש
רחב שוליים
נסענו
עלינו אמרו
רחבי שוליים
בשעה
כי לא חכו
לאחר ה
התאומים כמ
בידיים ריק
אחרי
כמה תאומים
זוג תאומים
מים אחד לש
לאחר
על כלי נגי
היה י
: : : : :
לצער, מ
נות אלי
נערך דיו
שנה. אבל
כמוכן,

חיי היום יום אינם קלים, שוב התלבטות והאבקות עם החדש ועדיין ידי על העליונה. מעריכה אני את ההישגים המשקיים והארגוניים, את האפשרות הניתנת לה- ברים להשתלמות וללימוד. אך בכל זאת, כאילו משהו צולע: האדם שחולל את כל זה, שהפרי את השממה - זוחל לו לאטו בתוך ההתפתחות המהירה ולפעמים גם נזרק לעבר אינסטינקטים ראשוניים.

רבים הקשיים, אין הספוק מלא ואין שמחת חיים. אך האם מותר לדבר על כך בימים אלה לעם כולו, להורים ולקרובים בנפש? יהדות שלמה הוטמדה - יהדות פולין זה המקור העממי הגדול והחי - איננה! ומאין נשאב עתה כוחות חדשים? עלינו לזרוק קרש קפיצה לאותם האלפים הממשיכים לחתור אלינו, נהיה מוכנים לקולטם כמו שהם, לאחר כל הזעזועים שעברו עליהם. לפני שנתיים, כשהייתי עוד בוילנא, טענתי כי בארץ אין עושים די בשבילנו ואותם הדברים כותב עתה חבר שלי, טאחרי גלגולים רבים הגיע לטהרן ואותם הדברים, בודאי, גם בפי אלפי החלוצים הנמצאים ברוסיה. ואולי זה נכון? - בכל אופן, הרגשתי היא, כי טקעתי במסלול חיים שלו.

אסתר כ.

~~~~~

&

~~~~~

"שובים השניים מן האחד"

יום אחד הגיעחנו הידיעה שבתערוכת "מספחת הקיבוץ" יחקיים כנס תאומים ותיכף עם קבלת ידיעה זו, החלטנו להשתתף בכנס ואחנו גם התאומים וניג. בתחילה היתה לנו בעיה, באיזה לבוש להופיע? אך בעיה זו נפתרה, כאשר יעקב התחפש לכושי בפניו, בעזרתו של חנור המקלחת בכתה והיה נאלץ לתבוש כובע רחב שוליים.

נסענו לתערוכה ונפגשנו שם עם המון תאומים בלבושים שונים ומשונים. עלינו אמרו: "תסתכלו עליהם, הם רצו להיות דומים ולכן חבשו לראשיהם כובעים רחבי שוליים!" בשעה 4.30 החל הכנס במצעד התאומים לאמפיתאטרון. שם היה "בלגן" עצום, כי לא חכו לכל כך הרבה משתתפים.

לאחר המצעד היה חידון של שמואל רוזן; כשהוא הזמין לבמה מתנדבים, מבין התאומים כמובן, עלו על הבמה המונים. חלקם קבלו פרטים, אך רובם ירדו מהבמה בידיים ריקות.

אחרי החידון הופיעו ילדי בית השיטה בריקוד "הפרחחים". אחריהם הופיעו כמה תאומים בשירה "אדירה" או בחילול "נהדר" או סתם ספור מימי הילדות. למשל, זוג תאומים ממעגן מכאל ספרו, איך שהם שגרו את בני מרשק, בגלל שהיו כ"כ דו-מים אחד לשני.

לאחר זה, היחה הופעה של להקת "בצורת" מקיבוץ גבים; הם נגנו (כאילו) על כלי נגינה מניר, לפי צלילי פספון. ובזמם נגמר כנס התאומים. היה יפה אך קורינו ליותר מזה.

ברכה ויעקב קליין.

=====

לצערי, מחוסר זמן, לא אוכל להענות לבקשות הרבות של החברות והבנות הפונות אלי לשם תספורת.

נערך דיון בענין זה בישיבת ועדת העבודה וסוכם לדחות את הדיון למשך חצי שנה. אבקש את סליחת כולן.

חנה אגמי (שור)

כמובן, שלבנות יד-חנה יש פרוטקציה.

ב-5 למאי 1961

זכינו בכבוד גדול: גמר הטורניר בכדורסל של הכינוס הבינלאומי של "הפועל" ייערך אצלנו במשק.

תופעה הקבוצות הטובות ביותר מבין משתתפי הכינוס והן: אלופת ספילימינים "פרטיזן" - יוגוסלביה, נבחרת ספורט הפועלים מבלגיה ונבחרת "הפועל".

כן נחזה בהופעה התעמלותית ברמה גבוהה ביותר; תצוין במיוחד קבוצת בנות מפיןלנד - מארגון ספורט הפועלים TUL, שהתפרסמה בהופעותיה בשורה של ארצות שונות. כן נראה את מתעמלי SATUS - מארגון ספורט הפועלים השוויצרי, בעלי המסורת והשם בהתעמלות על מכשירים ובחוכם אלוף שוויצריה.

למטרה זו, אנו מכשירים את מגרש הכדורסל לקליטה של 4 אלפים איש, מזה כ-1500 מקומות ישיבה קבועים - בנויים בטון - וכ-2500 מקומות ארעיים, אשר יסודרו מתיבות פרי ולוחות עץ.

התקנת המגרש הופקדה בידי חברנו יעקב קופלר ויש לקוות, שהעבודה תבוצע בזמן הדרוש.

מפגש כזה, מעמיד את מחנה "הפועל" על חבריו ואוהדיו וכן את המשקים המארחים, בפני משימה כבדה למדי.

ארגון הערב עם 4 אלפים צופים, מהם שלשת אלפים מבחוץ - אירוח ספורטאים לא מעטים מחוץ לארץ וכל המתלווה אליהם, סדרי הישיבה והשמירה על הסדר בכלל, החנית מכוניות רבות על מגרשי חניה מאמימים - כל אלה, מחייבים התגייסות מלאה של מספר חברים גדול.

הננו סבורים, שאין צורך להסביר את ערכו של ערב כזה ושהמאמץ שאנו חייבים להשקיע להצלחתו יזכה אותנו - ובפרט את צבור הילדים - בחוויה בלתי נשכחת.

לכן עלינו לראות זאת כמבצע מתוכנן, שירכז את כל צבור החברים החל בספורטאים וכלה במתנדבים רבים, שישתפו את עצמם באופן פעיל.

כדי להמחיש את היקף המבצע, הרי מספר פרטים: פרט לבניית המקומות וגידורו של המגרש, יש לבצע את הסידורים הטכניים הבאים: שילוט מלא, קישוט בדגלי העמים המשתתפים, קישוט הקיץ המערבי של אולם "הפועל", מים, סניטציה, מערכת רמ-קולים, סדור לוח תוצאות ותאורה לכל אורך הגדר והדרכים המובילות למגרש.

וכן התקנת מגרשי חניה (מגרש הכדורגל) על כל הכרוך בזה. המשטרה קבלה על עצמה את הפיקוח על מגרשי החניה והכוונת הרכב וכן על הסדר הכללי בתוך המגרש ומחוצה לו; לפי תכנון המשטרה, עלינו להעמיד לרשות הסדרנות בלבד כ-50 איש.

נוסף לכל זה, עלינו לקיים עזרה ראשונה, לשכת מודיעין, קופה ועוד.

לא פחות חשוב הוא אירוח הספורטאים-האורחים, אשר יימצאו אצלנו מיום ששי אחה"צ ועד למחרת היום. זה אומר, שעלינו לאמץ את כל יכולתנו על מנת להראות את ביתנו במלוא תפארתו ועוצמתו.

אירוח זה מחייב הכנות קפדניות, החל מהשיכון וגמור במסיבת קבלת הפנים. דרושים חברים דוברי שפות, עורכי מסיבות ומתנדבים - ות לטפול כללי באורחים.

אנו פונים בזה לכל צבור החברים - ות, לתת יד לבצוע מוצלח של מבצע זה. הכניטה למגרש תהיה אך ורק לפי כרטיסים והבטחנו כמות מספקת לחלוקה בין חברי וילדי שני המשקים. אין כל אפשרות להזמין אורחים שלא רכשו כרטיסי כניסה.

בהזדמנות זו אנו פונים לחברים ומבקשים לא להזמין אורחים ללינה ולחדר אוכל ליום זהו כל השרותים יהיו עמוסים ע"י הספורטאים, צוותי השופטים והמל-וים ופשוט לא יישאר מקום לאורחים פרטיים ועל החברים לגלות הבנה לזה.

רשימת: כלנו למלאכה להצלחת המפגש

אריה ח.

בחודש
בודתי היר
חיים השונים
יות אלו א
בפני החבר
על החב
זו (שעל מ
פחלמדו. על
ודרכיו.
לפי הח
הדורשים כ
10 ימים ב
קרוב ל-8
ומה עם
בגנים
ב. בנחונ
ובגבעת-
בישיבות
בעל כושר
הובטח ל
כידוע, או
לאור מצ
כל המחנה.
בשום אופן,
אי לכך
המכניים הע
אני מצ
שכונת קוקו
שכון הותיק
איני מז
כיום ושדרות
במצב הק
מהו השטח -
ומה יהי
צר לי,
כנראה אאלץ
ביום
הורגל
למי
הובאו
טרנזי

בחודש ינואר ש.ז. מלאה שנה אחת לעבודתי בגינות. במשך תקופה זו צברתי בעבודתי היום-יומית, נסיון מעשי לא מועט, המאפשר לי - יחד עם חוות דעת של המומחים השונים שהוזמנו - להגיע למספר מסקנות, לגבי בעינת החזקת המחנה שלנו. בעיות אלו אינן יכולות להשאר דאגותיו הבלעדיות של הגנן ויש בדעתי להביא בזה בפני החברים אחת מהן, הכאובה ביותר.

על החברים לדעת, ששטח המגורים שלנו בלבד, משתרע על פני 160 דונם! "ממלכה" זו (שעל מצבה הנני פטור מלהרחיב את הדבור) נתונה לפקוחו וטפולו של גנן אחר! בחלמך! עליו לדאוג לסבך הבעיות הכרוכות בהחזקת מחנה כשה, על עציו, דשאיו ודרכיו.

לפי החישובים של העונה הקודמת התברר, שקיימים אצלנו קרוב ל-70 ד' דשאים הדורשים כ-58 שעות קציר נטו, שיט לחזור עליו כל 12-15 יום בעונה רגילה וכל 10 ימים בחדשים החמים. פרוש הדבר: שנחוץ לקציר בלבד אדם, שיעסוק בעבודה זו קרוב ל-8 שעות מדי יום ביומו, במשך 7 חודשים בשנה! (ממאי עד נובמבר).

ומה עם יתר העבודות? מה עם יתר הפניות של החברים? בגנים הצבוריים בארץ, הנורמה המאושרת ע"י ארגון הגננים היא: גנן ל-10 דונם! בנתוני מזכ"ק, לפיהם מסודרים כל שטחי חיינו, הנורמה היא: גנן ל-30 דונם! ובגבעת-חיים???

בישיבות הרבות שהתקיימו במזכירות, דרשתי לפתור את הבעיה ע"י הכנסת אדם בעל כושר גופני מלא, אשר יחד אתי ישלוט במצב. עד כה לא נענית.

הובטח לי, שאריה אושר שעמד לסיים החודש את גיוסו כ"איייל" יצטרף לענף; אך כידוע, אושר המשך גיוסו של אריה לשנה נוספת.

לאור מצב זה, בפרוט העונה, אינני רואה כל תקווה להמשך החזקה מינימלית של כל המחנה. העזרה הניתנת לי ע"י נער וילדים (גם זה לא בקביעות) אינה יכולה, בשום אופן, למלא את מקומו של אדם קבוע בעבודה יום יומית.

אי לכך הגעתי למסקנה, שעלי להצמצם ולטפל בשטח מסוים, אשר הודות לכלים המכניים העומדים לרשותי (טרקטור, מרסט) יגיע עד ל-60 ד' (כפול מהנורמה).

אני מציע 3 אפשרויות, אוכל במצב זה לספל: אן באיזור חדר האוכל, בית התרבות שכונת קוקוריקו ובריכת השחיה. אן באיזור בית התרבות, חדר האוכל וכל אזור שכון הותיקים, אן איזור חדר האוכל, בית התרבות ושכונת הפרדס.

איני מזכיר כלל את הצפון, את אזור העיגול ובתי הילדים; את החורשות, הדרים ושרדות העצים הצעירים. את אזור ענפי המלאכה ואת בקשות החברים.

במצב הקיים איני יכול לשאת יותר באחריות על הנוי במחנה ועל האספה להחליט מהו השטח - משלט האפשרויות המוצעות - שעליו עלי לקבל את האחריות. ומה יהיה על יתר השטחים?

צר לי, על כי טרם הוברר למוסדות, שמצב זה הוא בלתי נסבל ובאם ימשך, כנראה אאלץ לפנות עורף לחקלאות בכלל.

בנימין א.

ביום ג' בבוקר, כשהוחל ברדיו בשידור מהלך משפט אייכמן

הורגשה במחנה המתיחות לקראת הרגע הגורלי הזה.

למי שרק היתה אפשרות - מבחינת עבודה - נצמד לרקט הרדיו,

הובאו מקלטים למקומות העבודה. החברים, שברשותם מקלטי

טרנזיסטרים הצטידו בהם ועקבו אחרי השידור.

באור
- י
טוב
חוש
חוש
גיל
יודע
אצל
גיל
נחת
באוק
לא מ
מסקי
עבוד
אצל
קורא
אבל
מעשך
חושב
רעש
שלו
מסקי
ביוכ
במסיבה
החבר
מצוירים
זכרי
&&&&
בלי
מצו
מתכנ

בית הטה באוקינאווה

כל תושבים אוקינאווה מכרכים בית-טה ליום הולדתו

באוקינאווה יש תושבים קבוע בית-טה: בא כל יום קרוב חשע, יושב כל זמן - יש מקום קבוע - חופס מקום אשה שלו. אשה באה קרוב אחת עשרה: "הוי, טוב, יש מקום עם עתון מצויר!"

תושבים אוקינאווה שמע גיישה של בית-טה הולכת עושה פוליטיקה, תושבים חושב זה טוב - מציע שולח גיישה יש הרבה נסיון. גיישה של בית-טה אוקינאווה צריך יודעת רק זה, לא יודע פוליטיקה, לא יודע טיפול בתינוקים ולא צריך נוסעת בית חולים מביא תינוק.

אצלנו גיישה תפקיד של כבוד, לא נותן אחר כבוד שלו לרחוץ כלים. גיישה אוקינאווה תמיד צוחק, נותן קפה גם לפני רבע, מאוחר מאד, תמיד נותן.

באוקינאווה, גיישה מחייך יותר - יותר תושבים באים עוזר לו. גיישה לא מחייך - צריך סידור עבודה או רשימה על הקיר. מסקינה: גיישה יפה, מחייכת - הרבה תושבים בלבל מוח, גיישה לא מספיק עבודה, אספרסו מקולקל.

אצלנו אוקינאווה חוק אומר: כל תושבים יושב חצי שעה - אוכל, שותה, קורא - נותן מקום שלו תושב אחר. אסור מעשן, אסור דבר קול רם.

אבל תושבים אוהב בית-טה שלו, אוהב גיישות שלו: בא לפני, הולך אחרי, מעשן הרבה, עושה צועק בקול שלו.

תושב צדין בא בית-טה: פותח דלת, רואה עשן, מריח אין מקום, מרגיש רעש - סוגר דלת, הולך ביחה שותה תה שלו, מעשן שלו, עושה רדיו חזק שלו, הולך ישן לא יודעים מתי.

מסקינה: בית-טה פתוח, תושבים יודע מה לעשות ערב שלו.

פ. וז.

ביום ב' 3.4 מלאו שנתיים לפתיחת המועדון. התאריך ה"היסטורי" צוין במסיבה צנועה במועדון.

החברים נענו להזמנה ל"יום ההולדת" הביאו הרבה פרחים, קצת עתונים מצוירים וגם יין ועוגות.

זכריה ב. קרא את הרשימה המובאת לעיל.

בליל שבת 21.4.61 תיערך - במסגרת החגיגות ליום העצמאות - חגיגת "בר-מצוה" לילדי כחה ז'. היות והוזמנו הרבה אורחים ע"י הורי "בעלי-השמחה" מתבקשים החברים, לא להזמין אורחים לערב זה.

תכנית החגיגות ביום העצמאות, תתפרסם על לוח המודעות.

§§§§§:~::~:§§§§§:~::~:§§§§§

לי
כמד
עם אור
נצח על
כל
יש
חרם לא
האט
כלי ה
לאח
דר האו
קצי
מספר ר
שם החק
החז
י' וי
רים ו
בה

ביו
ביו
בליל
בחג
במו
ההשר
על א
לאחר

ה"סד
לנו
====
הרשי
נרשמו
לקבל כ

בסיו
הבא
לצי

חבריי

לוח אירועי שבוע החג.

ליל ה"סדר"

כמדי שנה, הסבו באולם "הפועל"-המקושט ב"תפאורת הפסח" שלו- חברים וילדים עם אורחיהם, אורחים ממשרד החוץ ומנהיגי הגדנ"ע מניגריה. ולא כבשנים האחרונות נצח על המקהלה הגדולה של בית הספר- שאול שלנו ולא מנצח מן החוץ. כל הציבור נהנה משירת המקהלה והצטרף לשירה בכל פעם כשניתן האות ע"י שאול. יש לציין, שהשנה בלטה השתתפות ניכרת של בני הכתות הגבוהות במקהלה וזה תרם לא מעט להצלחתה.

האטרקציה של הערב, היתה הופעת אורחינו הניגריים במספר שירי-עם שלהם בלווי כלי הקשה מעץ. הקהל למד מספר מלים והצטרף לשירתם.

לאחר גמר הארוחה וכל הטכס, עלו בני הנעורים ואתם חברים רבים ואורחים, לח-דר האוכל ושם נמשכו השירה והרקודים עד מאוחר בלילה.

קציר העומר. לאחר הפסקה של מספר שנים, חודש אצלנו השנה, טכס קציר העומר. מספר רב של חברים, ילדיב ואורחים נהרו - ברכב וברגל - לחלקת השדה במהדרין שם התקיים הטכס שאורגן ע"י נעמי מ. (רקודים) ובן-עמי.

התזמורת נגנה והקהל ליווה אותה בשירה. ריקוד "הקציר" בוצע ע"י בנות כתות י" וי"א בלויית פרקי קריאה מענייני דיומא. קצרו את העומר חברים ותיקים וצעירי ים והמאלמים היו ילדי הכתות הנמוכות של בית הספר.

בהרגש חג ואביב ובשירה, הגיעו כלם למשק, בגמר הטכס.

היה מחסור בכלי רכב להסעת האנשים לשדה ובחזרה. נצטרך להבא להקדיש יותר השומת לב לבעיה זו - אחרת, יהיה עלינו לותר על חגיגות במקו-מדת מרוחקים יותר, המצריכות הסעה.

ביום ב' היה "יום-הולדת" למועדון (ועל זה בעמוד 9)

ביום ג' הוקרן הסרט "יעקובובסקי והקולונל" עם דני קיי.

בליל החג השני, הוצג המחזה "הכסאות" ע"י בימת-השניים.

בחג, לפנות ערב, הוקרן לילדים הסרט "מכרות המלך שלמה".

במוצאי החג בחדר האוכל החדש, מסיבת "בצוותא" עם אנשי ניגריה.

ההשתתפות במסיבה זו היתה רבה וכולם הקשיבה בעניין רב לדברי הניגורים, שספ-על ארצם. הם דבר אנגלית ונתן א. חרגם את דבריהם אחרי כל משפט.

לאחר החלק המילולי, הופיעו האורחים בשירי וריקודי ארצם, בלווי כלי הקשה.

זה היה ערב מרשים.

ה"סדר" ביד-חנה, התקיים במוצאי-שבת בהשתתפות ההורים והמשפחות. כפי שנמסר לנו, היה זה ערב מוצלח ביותר ועל זה נקרא, בודאי, ביומן הבא של יד-חנה.

הרשימות לביקור בתערוכת "משפחת הקבוץ" עומדות להסגר ועל החברים ש עוד לא נרשמו לעשות את זה מייד. כמו כן, יכולים חברים הרוצים לבקר בתערוכה כבודדים לקבל כרטיס אצל ושל.

בסיום חגיגות היובל בדגניה, השתתפו ושל ויצחק משי, על זה במפורט, ביומן הבא.

לציון יום השואה, סודרה בחדר האוכל ע"י מיכל אפרת, פינת התיחדות.

חברים, אל לאושו הספרים מה"ספר לחבר" יחלילו להגיע בקרוב.